

tillige gælder på EU-bemyndigelseslovens område, jf. § 20.

Bestemmelsen vedrører de særlige regler om konfiskation af fangster og redskaber, som gælder på fiskeriets område. Det bemærkes, at de almindelige regler om konfiskation i straffeloven finder anvendelse sideløbende med denne bestemmelse.

Det skal bemærkes, at kontrolmyndigheden når der findes umærkede redskaber, for hvilke ejerforholdet er ukendt, vil overgive disse til politiet. Af det forslag til ændring af retsplejeloven, som blev genfremsat for Folketinget den 8. oktober 1998 (L 41) fremgår det at bemærkningerne til § 801, at politiet kan opbevare sådanne genstande uden forelæggelse for retten og at politiet skal behandle de pågældende redskaber efter reglerne om hittegods, jf. lovbekendtgørelse nr. 591 af 1. september 1986, hvis der fortsat ikke er nogen, som har gjort krav på dem. L 41 forventes at træde i kraft den 1. april 1999.

Til § 133

Bestemmelsen vedrører administrativ vedtagelse af bøder og konfiskation, herunder værdikonfiskation. Tilsvarende hjemmel findes i saltvandfiskerilovens § 45, ferskvandfiskerilovens § 49, EU-bemyndigelsesloven § 19 og reguleringslovens § 14. Med forslaget indføres muligheden på hele lovens område, således at også bøder eller konfiskation på baggrund af overtrædelse af lovens regler om førstegangssomsætning kan vedtages administrativt.

Administrative bødeforlæg vil alene kunne anvendes i overtrædelsessager, hvor sagen er klar såvel med hensyn til overtrædelsens indhold som med hensyn til de retsregler, der er overtrådt, ligesom bødestørrelsen skal være i overensstemmelse med faste retningslinier. Endvidere er det en forudsætning, at den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og enig i, at sagen afgøres med et bødeforlæg.

Muligheden for at udstede administrative bødeforlæg agtes alene anvendt i klart afgrænsede sagsgrupper, og den præcise procedure og udformningen af bødeforelæg vil blive fastlagt i instruks til fiskeriinspektorerne og kontrolskibene.

I dag anvendes bødeforlæg på fiskeriområdet i praksis i sager om for sen indsendelse af logbøger med hjemmel i EU-bemyndigelsesloven.

På samme måde indbærer forslaget mulighed for, at konfiskation, herunder værdikonfiskation, i lighed med de gældende regler i saltvandfiskeriloven, reguleringsloven og EU-bemyndigelsesloven kan vedta-

ges administrativt. Udenretlig vedtagelse af konfiskation kan kun anvendes, når sagens faktiske og retlige omstændigheder anses for afklarede.

I praksis betyder dette, at f.eks. et ulovligt redskab tages i forvaring af kontrolmyndigheden, indtil det er afklaret, om den pågældende med sin underskrift kan erklære sig skyldig i overtrædelsen samt erklære sig enig i, at sagen afgøres ved udenretlig konfiskation. Er én af disse to forudsætninger ikke opfyldte, kan der ikke foretages udenretlig konfiskation.

På samme måde kan der foretages udenretlig værdikonfiskation.

Da en udenretlig konfiskation og bødeforelæg ofte vil blive opfattet som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en indenretlig afgørelse, som involverer såvel politi som retsvæsen, findes det hensigtsmæssigt, at borgeren i relativt ukomplicerede sager kan vælge mellem de to muligheder.

I forbindelse med vedtagelse af administrativ bøde eller konfiskation indfører bestemmelsen mulighed for, at betalingsfristen efter begæring kan forlænges. Denne mulighed eksisterer allerede i saltvandfiskeriloven, reguleringsloven og EU-bemyndigelsesloven.

Til § 134

Bestemmelsen viderefører reglen i saltvandfiskerilovens § 45 a og reguleringslovens § 14 a og udvides til at gælde på hele lovens område i lyset af, at det efter forslaget er muligt ligeledes på hele lovens område at vedtage bødeforelæg og konfiskation udenretligt.

Henvisningen til retsplejelovens § 752, vedrører retsplejelovens regler om afhøring af en sigtet. De retssikkerhedsgarantier, der er indeholdt i disse regler, gælder med henvisningen således også i sager, hvor der efter denne lov kan vedtages udenretligt bødeforelæg og konfiskation.

Konkret medfører bestemmelsen, at i sager, hvor kontrolmyndigheden konstaterer overtrædelser, som efter loven kan afgøres ved udenretlig vedtagelse af bøde eller konfiskation, skal kontrolmyndigheden gøre den pågældende opmærksom på, at denne ikke er forpligtet til at udtale sig. Vælger den pågældende at udtale sig, og opnås der enighed om bødevedtagelsen, udstedes bødeforelægget til den tiltalte. Nægter den pågældende at udtale sig i sagen, og finder kontrolmyndigheden alligevel, at der foreligger en åbenbar overtrædelse, kan kontrolmyndigheden fremsende et bødeforelæg til den pågældende. Denne vælger herefter, om han eller hun vil vedkende sig forholdet. Hvis ikke dette er tilfældet, overgives sagen til politiet.